

โลกที่เราอยู่นี้	ไขละคร
แต่ที่แท้เป็นสมร-	ภูมิสู้
ธรรมอธรรมต่อกร	กันอยู่
มนุษย์ชาติ บ่ อาจรู้	เพราะเค้าปิดบัง

สุนทรพ้อ

ตอนที่ ๒

เรื่องข้างกระดาน

จากหนังสือประวัติ ผู้ค้นพบวิชาธรรมกายของ มุลนิธิธรรมกาย ธันวาคม ๒๕๓๖ หน้า ที่ ๑๕ กล่าวว่า

“เมื่อท่านอายุได้ ๑๔ ปี โยมบิดาได้ถึงแก่กรรมลง ท่านจึงควบคุมดูแลการค้าแทนกิจการในขณะนั้น มีเรือบรรทุกข้าวข้างกระดานใหญ่ ๒ ลำ พร้อมทั้งลูกเรือหลายคน ล่องเรือค้าข้าวระหว่างสองฟากกับกรุงเทพฯ เดือนละ ๑ - ๓ ครั้ง เรื่อยมา.....”

ตามรอยหลวงพ่อดปากน้ำตอนนี้ จึงขอเสนอให้ทำความรู้จักกับเรือข้างกระดาน ที่ท่านใช้สำหรับบรรทุกข้าวในครั้งนั้น

สมัยก่อนเรือที่ใช้สำหรับบรรทุกข้าว ก็มีเรือกระแซงและเรือข้างกระดานนี้แหละ เรามารู้จักกับเรือกระแซงกันก่อน

เรือกระแซงเป็นเรือต่อ ไม่ใช่เรือชุด

เรือต่อ คือ เรือที่เอาไม้แผ่นมาต่อประกอบกันเป็นเรือ

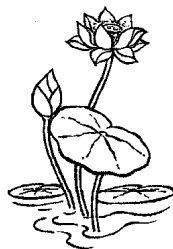
เรือชุด คือ เรือที่ชุดจากไม้ทั้งต้นเป็นรูปเรือ

เรือกระแซงเป็นเรือต่อขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะทำได้ด้วยไม้สัก หัวและท้ายเรือมีขนาดเล็ก ตรงกลางป่อง ท้องเรือกลม มีหลายขนาด ใช้ถ่อก็ได้ แฉกก็ได้ สมัยนี้มีเรือยนต์ก็ใช้เรือยนต์ผูกเรือกระแซงได้ทีเดียวหลายลำ

ที่เรียกว่าเรือกระแซง ก็เพราะเดิมใช้ใบเตย หรือใบจากนำมาเย็บเป็นแผงใช้เป็นประทุน สำหรับบังแดดบังฝน เดิมนี่เปลี่ยนมาเป็นใช้สังกะสีแทน

เรือประเภทนี้ใช้บรรทุกข้าวสาร ข้าวเปลือก จึงเรียก กันว่า “เรือข้าว” อีกชื่อหนึ่ง บางครั้งก็ใช้บรรทุกหิน ทราบ ไม้พิน เพราะมีความจุมาก

ส่วนเรือข้างกระดาน ที่หลวงพ่อดำวัดปากน้ำเคยใช้สมัย เป็นฆราวาส ก็เป็นเรือต่อจำพวกเดียวกับเรือกระแซง หรือเรือขำนั่นแหละ แต่เสริมข้างให้สูงขึ้น เพื่อให้ภายในโปร่ง ถ้ามองดูจากภายนอกเรือขึ้นไป จะเห็นเป็นเหมือนฝากัน ติไว้ด้วยกระดานแผ่นใหญ่ จึงเรียกว่าเรือข้างกระดาน คือด้านข้างของเรือมีกระดานตีไว้เหมือนฝาเรือน ซึ่งเรือของหลวงพ่อดำคงจะมีขนาดใหญ่ จึงเรียกว่า เรือข้างกระดานใหญ่

ขอขอบคุณ : ข้อมูลเรื่องเรือ ได้รับความอนุเคราะห์จากหนังสือ “เพื่อความเข้าใจในแผ่นดินอยุธยา”

ของ สำนักพิมพ์สารคดี พิมพ์ครั้งแรก กันยายน ๒๕๓๘